

По-третє, час на реконструкцію як правило значно менший в порівнянні з новобудовою, а також такі проекти дозволяють зменшити витрати на реалізацію за рахунок особливостей стилю «лофт», а саме відкритих елементів конструкцій та внутрішніх комунікацій, які потребують мінімум оздоблювальних робіт, а деякі зовсім залишаються у первинному вигляді.

Реконструктивні заходи обираються згідно з індивідуальним проектом, можуть використовуватися спеціальні заходи по посиленню несучої здатності конструкцій та збільшення кількості поверхів, а саме посилення та гідроізоляція фундаментів, реконструкція стін та колон, посилення несучої здатності перекриття.

На підставі вище сказаного можна зробити наступні висновки: на території України існує велика кількість незадіяних та занедбаних промислових територій та об'єктів, які з економічної точки зору мають вигідне розташування в інфраструктурі міста.

Реконструкція даних підприємств та їхніх територій в «лофти» дозволяє вирішити цілий ряд питань, а саме покращити інфраструктуру міста, створити нові робочі місця, збільшити надходження коштів до бюджету за рахунок функціонування занедбаних територій та покращення естетичного обліку міста.

МІСЦЕ МІСТА У СИСТЕМІ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ ДЕРЖАВИ

Коваль І.С.

Науковий керівник – Шишкін Е.А., канд. техн. наук, ст. викладач

На сучасному етапі українського державотворення проблема адміністративно-територіального устрою є досить актуальною. На державному рівні розробляється концепція удосконалення адміністративно-територіального устрою України, завданням якої є визначення та аналіз актуальних проблем в цій сфері, з'ясування правових, організаційних, фінансових та інших засад їх вирішення; здійснюється підготовка проекту Закону «Про адміністративно-територіальний устрій України», у якому необхідно розвинути відповідні положення Конституції України.

Важливе місце у системі адміністративно-територіального устрою держави займає місто, оскільки місто – це не лише адміністративно-територіальна одиниця, не лише населений пункт. Передусім це арена функціонування відповідної територіальної громади, простір, у якому виникають, реалізуються та захищаються різнопланові інтереси: індивідуальні та колективні, державні та місцеві, соціальні та економі-

чні. Міста не тільки віддзеркалюють усі соціальні, економічні, політичні, господарські процеси, які відбуваються у суспільстві. Вони мають власні закономірності розвитку та функціонування, є центрами економічного, політичного та духовного життя людини.

Конституційно-правовий статус міст в Україні є результатом складної та тривалої еволюції цих населених пунктів, яка відбувалася під впливом ряду чинників: від статусу міст-держав грецьких колоній у Північному Причорномор'ї до їх занепаду; від самоврядних людських поселень, які детермінували виникнення державності у докняжжі часи та період Київської Русі, до запровадження європейських форм самоврядування у містах у вигляді магдебурзького права; через бурхливий розвиток міст у період міських реформ часів входження українських земель до складу Російської Імперії до радянського етапу вітчизняної історії, який характеризувався високою урбанізацією та значним збільшенням міст-промислових центрів та виробничих комплексів. Історичний підхід сприяє формуванню сучасної загальної концепції конституційно-правового статусу міста, допомагає визначити його функції, місце в адміністративно-територіальному устрої України, а також надає можливість узагальнити та оновити чинне законодавство у цій сфері.

Сьогодні місто – це основна соціально-економічна і адміністративна одиниця, яка є елементом структури великих і середніх регіонів України. Міста є важливими центрами промисловості й науки. Саме в них проявляється політичне життя держави, народжуються передові суспільні починання, формуються стимули щодо подальшого соціально-економічного розвитку міста і всієї держави в цілому.

Механізм здійснення функцій міста та повноважень міської влади – це система форм безпосередньої діяльності жителів, органів та посадових осіб місцевого самоврядування, а також інші інститути, які складають політичну, економічну, нормативну, організаційно-правову основу життєдіяльності міста та забезпечують оптимальний режим його функціонування.

На сучасному етапі розвиток кожного міста залежить не лише від ефективної та зваженої державної політики у сфері місцевого самоврядування, ай, передусім, від активності територіальних громад – самоврядної спільноти людей. Територіальна громада міста може реалізовувати свої функції та повноваження як безпосередньо, так і через представницькі органи та посадових осіб.

Діапазон функцій, які здійснюють міста, дуже широкий. Систему функцій міст складають функції, аналогічні функціям держави (зокрема, політичним, економічним, соціальним, культурним, екологічним),

а також ті, що властиві виключно або переважно містам та суб'єктам місцевого самоврядування (територіальним громадам, їхнім представницьким органам). При цьому функції міста проявляються у процесі діяльності самої територіальної громади та обраних нею органів міського самоврядування, а також діяльності підприємств, установ, організацій, які розташовані у місті.

Всі функції міста тісно взаємопов'язані між собою та взаємодоповнюють одна одну. Вони відіграють вирішальну роль у забезпеченні нормальної життєдіяльності для жителів міста, створюють умови на достатній життєвий рівень та сприяють створенню умов для максимальної допомоги громадянам у реалізації прав і свобод.

ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ЗОНУВАННЯ МІСЬКОЇ ТЕРИТОРІЇ

Півень О.О.

Науковий керівник – Шишкін Е.А., канд. техн. наук, ст. викладач

Для відтворення найбільш зручних і сприятливих у санітарно-гігієнічному відношенні розумів проживання населення проводиться функціональне зонування міської території, що визначає раціональне взаємне розміщення окремих елементів міста.

Відділення функціональних зон дозволяє створити найкращі умови для праці, побуту та відпочинку міського населення. Чітке розмежування на функціональні зони не завжди були характерним для організації міських поселень. Промислова революція XIX ст. та концентрація виробництва дали визначення новим принципам зонування міст. В 1933 року в місті Афіни (Греція) відбувся IV міжнародний конгрес нової архітектури, який сформував принцип функціонального зонування як одне з головних положень сучасного містобудування. Підсумковий документ конгресу, що отримав назву «Афінська хартія», став абеткою сучасного містобудування. Загальне функціональне зонування територій поселень в Україні здійснюється згідно з опрацьованими для міста, селища міського чи типу села генеральними планами.

Генеральний план міста – це документ, який визначає призначення міських територій для потреб житла, виробництва, відпочинку, розташування основних громадських комплексів, трасування вуличної й транспортної мережі, заходів з охорони довкілля та ефективного використання міських земель. Згідно з ДБН 360-92 «Містобудування. Планування й забудова міських і сільських поселень», міська територія по функціональному призначенню та характеру використання, розділя-